

Lempibiisini vuosien takaa soi taustalla kirjoittaessani tätä blogitekstiä ja olo on nostalginen. Mietin nostalgia-sanan etymologiaa ja se tulee kreikankielisistä sanoista nostos 'kotiinpaluu' ja algos 'tuska' tarkoittaen siis kotiinpaluun halun aiheuttamaa tuskaa. Kun koemme edes hetken verran harmoniaa elämässämme esimerkiksi tietyissä paikoissa tai ihmissuhteissa on luonnollista tuntee kaipuuta niitä kohtaan ja tuntee kuin jotain puuttuisi ilman niitä. Jolive-matka oli itselleni tällainen harmoninen paikka, jossa tunsin olevani turvallisesti kotona, yhteydessä itseni ja muihin. Se avasi ovia, joihin tutustuminen jatkuu vielä läpi koko elämän.

Olen niin kiitollinen **Asta Raamille** ja Opetushallitukselle tästä mielettömästä mahdollisuudesta sukeltaa opettajakollegoiden kanssa teemoihin, jotka ovat oleellisia niin henkilökohtaisesti kuin kollektiivisesti ja joista ei tarpeeksi puhuta. Asta näytti meille esimerkillään, olemuksellaan ja toiminnallaan miltä näyttää rohkeus, uskallus innostua ja tutkia asioita mistä ei niin paljon puhuta, mutta mitkä kuitenkin ovat läsnä jokaisen meidän henkilökohtaisessa elämässä kuin työyhteisöissäkkin. Ehdotus kurssista, jossa ei ole valmiita sisältöjä on jo itsessään niin rohkea, uusi tapa katsoa maailmaa ja oppimista, ettei sellaista tule vastaan usein, ja onneksi tartuin tähän tilaisuuteen, joka avasi ovia kohti tuntematonta.

Jo heti matkan alussa Asta näytti meille miten mahdottomia ongelmia ei ole - on vain kyvyttömyyttä nähdä ratkaisuja. Hän auttoi meitä avautumaan intuitiolle ja oivalluksille luomalla turvallisen tilan olemalla itse hyvin aito, auki ja rehellinen. Saimme halutessamme osallistua anonyymisti, jotta kukaan ei varmasti pelkäisi esittää henkilökohtaisiakaan kysymyksiä ja usein puheenvuorojen alussa teimme sydänkoherenssi-harjoituksen joka viritti meidät kiitollisuuden tilaan. Tunsin joka solulla miten hän koki meidän hyvinvoinnin ensisijaisen tärkeäksi ja tämä kaikki loi pohjan kurssille, joka oli kokonaisvaltaisesti hyvin eheyttävä ja voimaannuttava. Astan jakamat videot ilahduttivat myös ja niiden kautta hän tarkensi meille intuition eri osa-alueita.

Kurssin aikana punainen lankani hahmottui ja oivalsin miten tärkeää on ottaa aikaa ajattelulle. Tällä en tarkoita tilan antamista sille metelöivälle apinalle, joka meidän jokaisen mielessä usein mekkaloi ja hyppelhti vaan haluan vaalia sitä laajempaa tilaa ja tietoisuutta, joka on kuin kukkaniitty ja jos huolehdin siitä hyvin, niin kurssin teemat kuten intuitio, viisaus, herkkyys ja sisu voivat kukoistaa yhä useammin ja useammin elämässäni. Nykyaikana elämämme on niin kiireistä että tälle tietoisuudelle on luotava tilaa arjessa, muuten arki täyttyy helposti kaikesta sälästä.

Keskeistä on tiedostaa missä oma fokus on ja mihin kohti haluaa kulkea. Tämä auttaa oikean polun löytämisessä. Yhtä oikeaa reittiä tai valmista karttaa ei ole, sillä jokaisen elämä on niin yksilöllinen, että matka on kuljettava itsen ja omaan intuition luottaen. Se tekeekin matkasta niin merkityksellisen ja syvällisen.

Oivalsin myös miksi luovuus on niin tärkeä arvo elämässäni ja miten se on niin oleellinen osa hyvinvointia. Opin miten monella luovalla ihmisellä Maslowin tarvehierarkia on kääntynyt päälaelleen ja pääfokus onkin luovassa itsensä toteuttamisessa.

Tässä muutamia itselleni merkityksellisiä poimintoja asiantuntijoiden jakamista ajatuksia herättävistä puheenvuoroista:

Viisaus ja hyvä elämä on kiehtonut ihmisiä kautta aikojen. Viisauden tunnistaa siitä että se luo hyvää. -**Jenni Spännäri**

Ei ole mahdottomia ongelmia. On vain esteitä näkökyvyssä - kyvyssä nähdä ratkaisuja. -**Asta Raami**

Rakkaus on tietoisuuden tila, tapa olla maailmassa, tapa jolla me katsomme itseämme ja toisia. -**David R. Hawkins**

Aina sanoja ei tarvita, vaan ongelmia voi ratkaista kehollisuuden ja liikkeen kautta. -**Sini Länsivuori**

Olemme muutoksen arkkitehtejä emmekä uhreja, ajan jatkumossa. -**Iikka Halava**

Taiteella on tärkeä merkitys traumojen käsittelyssä. **-Minna Huotilainen**

Sisu on suurta, mutta rakkaus on suuruutta!

Idea sisupiirin luomisesta koulussa. Haastetaan oppilaat pohtimaan sisua ja tekemään tekoja, jotka vaativat lämmintä sisukkuutta. Keskustelun herättäminen siitä, miten sisu ja myötätunto näyttäytyvät oppilaiden elämässä. **-Elisabet Lahti**

Sen hyväksyminen etten ehkä olekaan pidetty, mutta teen kuitenkin niin kuin intuitio johdattaa, ja luotan siihen että auktoriteetti annetaan kun on sen aika ja työn tulos kyllä näkyy.

Turvallisen ilmapiirin luomisen merkitys luovassa työssä. **-Miia Tervo ja Riikka Pulkkinen**

Itsensä halaaminen ja sitä kautta turvan luominen kehoon läsnäolevassa hetkessä. On myös ok pyytää halausta tuntemattomalta.

“Ihminen on myötätuntoinen peto”, eli muistutus siitä miten myös pahuus on tärkeä tiedostaa omassa itsessään, vaikka ihmisinä kallistummekin enemmän myötätunnon puolelle.

“Push where it moves” -ajatus lähikehityksen vyöhykkeestä ja sen tiedostamisesta mikä kulloinkin on paras tapa liikkua eteenpäin huomioiden ihmisen senhetkinen valmius muutokseen. **-Maaret Kallio**

Viimeisenä pohdintana mietin miksi miehiä ei juuri näkynyt Jolive-kurssilla, ja kun kerroin kurssin teemoista miespuolisille ystäville niin moni sanoi että naiset on ehkä miehiä useammin kasvatettu epäilemään omaa intuitiota ja siksi tällaiset voimauttavat kurssit kiinnostavat etenkin naisia. Opetusala on myös naisvaltainen, joten sekin on varmasti osasy. Toivottavasti tulevaisuudessa mahdollisimman moni pääsee kokemaan tämän Jolive-matkan syvyyden ja voimaannuttavuuden, sillä sitä kautta luomme yhdessä parempaa tulevaisuutta. Olen jo nyt käynyt monia mielenkiintoisia keskusteluja niin läheisten kuin opettajakollegoiden kanssa kurssin teemoista ja sitä kautta uskon myös maailman ja koulumaailman muuttuvan, tietoisuuden lisäämisellä ja yhdessä asioista avoimesti keskustelemalla. Tähdätkäämme yhdessä kohti ihmettä!

(Toivon että tämä julkaistaan anonymisti nimimerkillä M.M., kiitos!)